

Nytorv. Aalborg Stiftstidende. 90-årig fortæller om Tiden før og Tiderne nu...
Montus i Aalborg Stiftstidende 21.8.42

90-aarig fortæller om Tiden før og Tiderne nu . . .

Paa Mandag fylder Gaardejer P. C. Nielsen, Sejlflod, 90 Aar og udtaler sig om sit lange Livs Erfaringer til Stiftstidendes Medarbejder.

P. C. Nielsen sidder i sin Stol med Hænderne foldet over sin Stok. Paa Træet bagved ham er Æblerne ved at blive modne, og omme bag Hækken staar det flade Land fuldt af Korn, som bliver mere tungt og gult for hver Dag. Han er en Himmerbo at se paa, med skarpe Træk og lyse, blaa Øjne. Vi taler om Høsten, der er hans halvfemsindstyvende . . .

Naar man interviewer en meget gammel Mand, er der visse Ting, man altid spørger om. F. Eks.: Hvor langt tilbage kan De huske. P. C. Nielsen kan huske, dengang Zink der byggede Hammerværket i Sejlflod, flyttede til Godthaab. Det var i 1855 — »og jeg var tre Aar».

Maatte dele Fædrelands-historiebogen i Skolen

— De har en god Hukommelse?

— Den er saamænd ikke saa værst. Den er lige saa lang som min Fædrelandshistorie . . . ser De, i Skolen, da havde vi altsaa kun et Eksemplar af Historien — og det skulde vi se i allesammen. Saa jeg kan ikke meget mere af den, end hvad jeg selv har oplevet. Men det kan jeg ogsaa! Og naar man nu sidder her i min Stol saadan i Timevis, saa funderer man jo over mange Ting. Og saa klarer det jo lidt efterhaanden — man faar Overblik.

— Saa sker det vel, De sammenligner før og nu?

— Jeg tror, jeg har levet ordentligt. Da jeg var Karl, skulde jeg lære at skraa. Men jeg gjorde det saadan, at jeg tyggede Tobaken og spyttede hele Tiden. Og naar jeg saa paa andre, der kunde skraa, saa saa jeg jo, at saadan gjorde de ikke. Saa sagde jeg til mig selv, at naar du ikke kan skraa ordentligt, saa maa du hellere holde op! Og nu er det mange Aar siden, jeg har haft en Skraa i min Mund. Man skal altid leve saadan, at det passer til ens Værdighed. I de smaa Ting som i de store. Man skal ku' beherske sig. Det kan være svært nok. At kommandere andre, det er en Ting, og det er der mange, der kan. Men at kommandere sig selv . . .

— Hvordan virker Tiden nu paa Dem?

— Jae . . . som paa de fleste velsag-

— Jae — —

Den 90-aarige og Ungdommen

Nede i Haven gaar en ung Pige med en Rive, hun ser ud til at være først i Tyverne.

— Hvordan er det med Ungdommen nu — er den anderledes end da De selv var ung?

— *Kaarene* er i alle Tilfælde — de er meget bedre nu. Nu har vi jo Maskinerne. Da jeg var ung, maatte vi slide — og det er ikke af det gode. Der er Forskel paa Arbejde og Slid.

— Men Ungdommen selv?

— Det er sværere at være ung nu, tror jeg. Der er saa meget, som kaster ud for at faa fat i Ungdommen. Biograf og Dans hver Uge, og Spiritus. Og Ungdom er Ungdom — de tager de Fornøjelser, som kommer. Men nu, hvor det er blevet saa dyrt med den Spiritus, saa gaar det jo helt pænt for sig — der er ikke noget at sige til det. Man kan ikke forlange af Ungdommen, at den skal være gammel!

— De sagde, at De, efterhaanden som De tænker tilbage over Deres Liv, faar Overblik?

— Ja. Man spørger sig selv: Har du nu gjort flest Dumheder? Eller har du levet ordentligt? Og Svaret ligger i alle de Ting, der dukker op i en, nu —

Levet ordentligt

— Og hvordan er Svaret saa — for Dem?

tens. Jeg haaber jo, at Danmark skal blive Danmark. Men det er grimt, det, der foregaar. Al den Ungdom, der bliver spoleret i Verden. Jeg læser Avisen hver Aften, og det er da saadan, at man ikke nemt falder i Søvn, naar man har læst den. Men saa har man jo Radioen. Den hører jeg lidt paa hver Aften . . .

Vi har siddet og snakket med hinanden et Par Timer. Men nu er det henimod Aften, og det blæser for meget. Han rejser sig op. Benene er gamle efterhaanden, men det er i Ansigtet, man ser Folks Alder. Og han har klare, eftertænksomme Øjne.

Han staar og vejrer lidt mod Vinden, med Fødderne solidt plantet paa sin egen Jord. — Vilde den nu bare gaa om i Øst, siger han, saa vi faar godt Vejr til Hosten.

Montus.

Rejsetravlheden flover nu af

Pladsbilleterne til Storebælt afskaffes

Fra vor Københavns-Redaktion

Pladsbilleterne til Storebælt vil ophøre fra og med 31. August. Man har i Statsbaneledelsen været udmærket tilfreds med Systemet, som har fungeret tilfredsstillende.